

บทที่ 3 คำสั่งทำงานซ้ำ, ขอบเขต และการแปลงชนิดข้อมูล

บรรยายโดย ผศ.ดร.ธราวิเชษฐ์ ธิติจรูญโรจน์

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

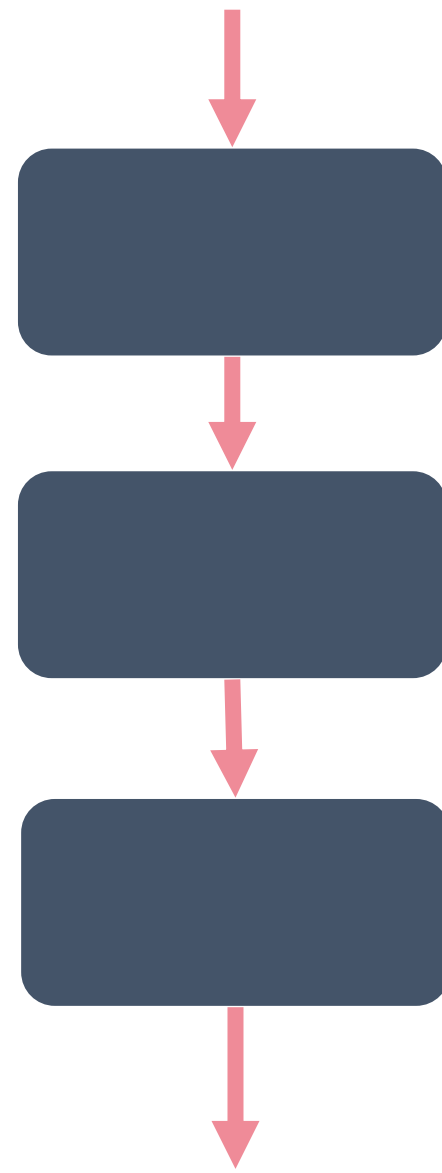
หัวข้อ

- คำสั่งทำงานซ้ำ
- ขอบเขต
- การแปลงชนิดข้อมูล

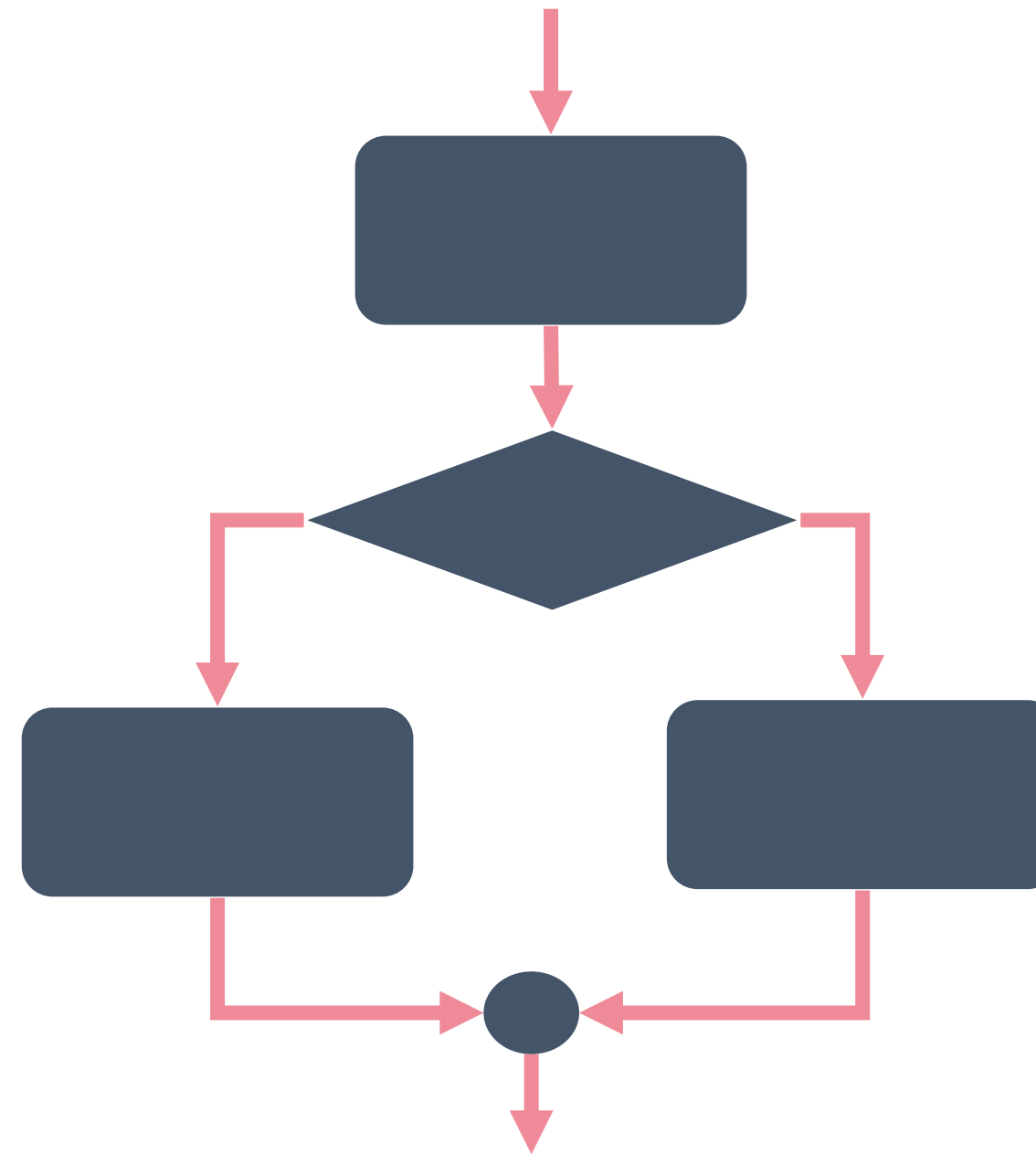
หัวข้อ

- คำสั่งทำงานซ้ำ
- ขอบเขต
- การแปลงชนิดข้อมูล

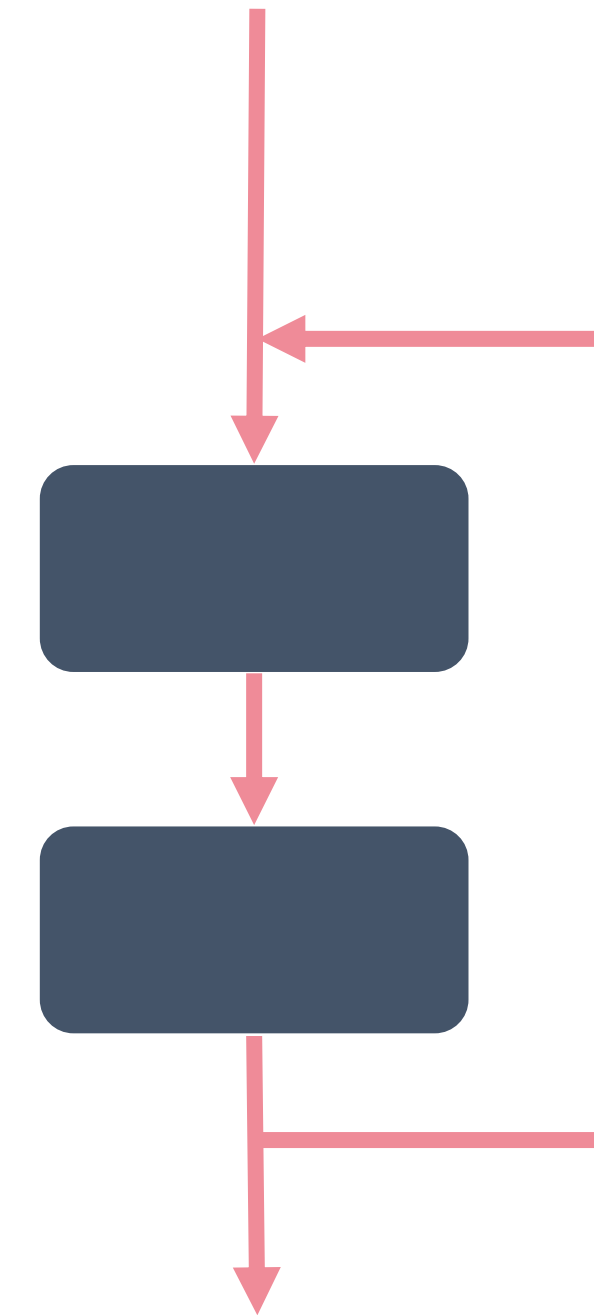
โครงสร้างการเขียนโปรแกรม

การทำงานแบบเรียงลำดับ
(Sequence)

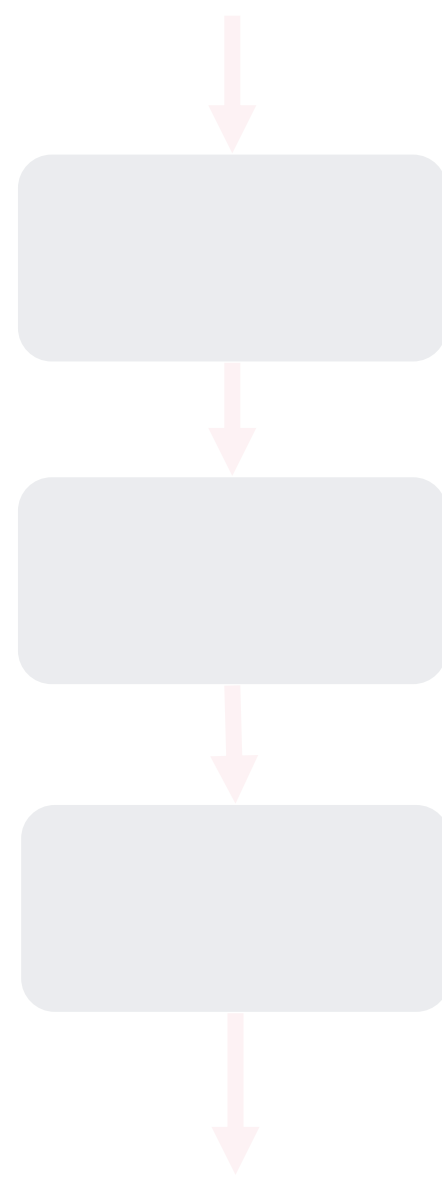

การทำงานแบบมีเงื่อนไข
(Selection)

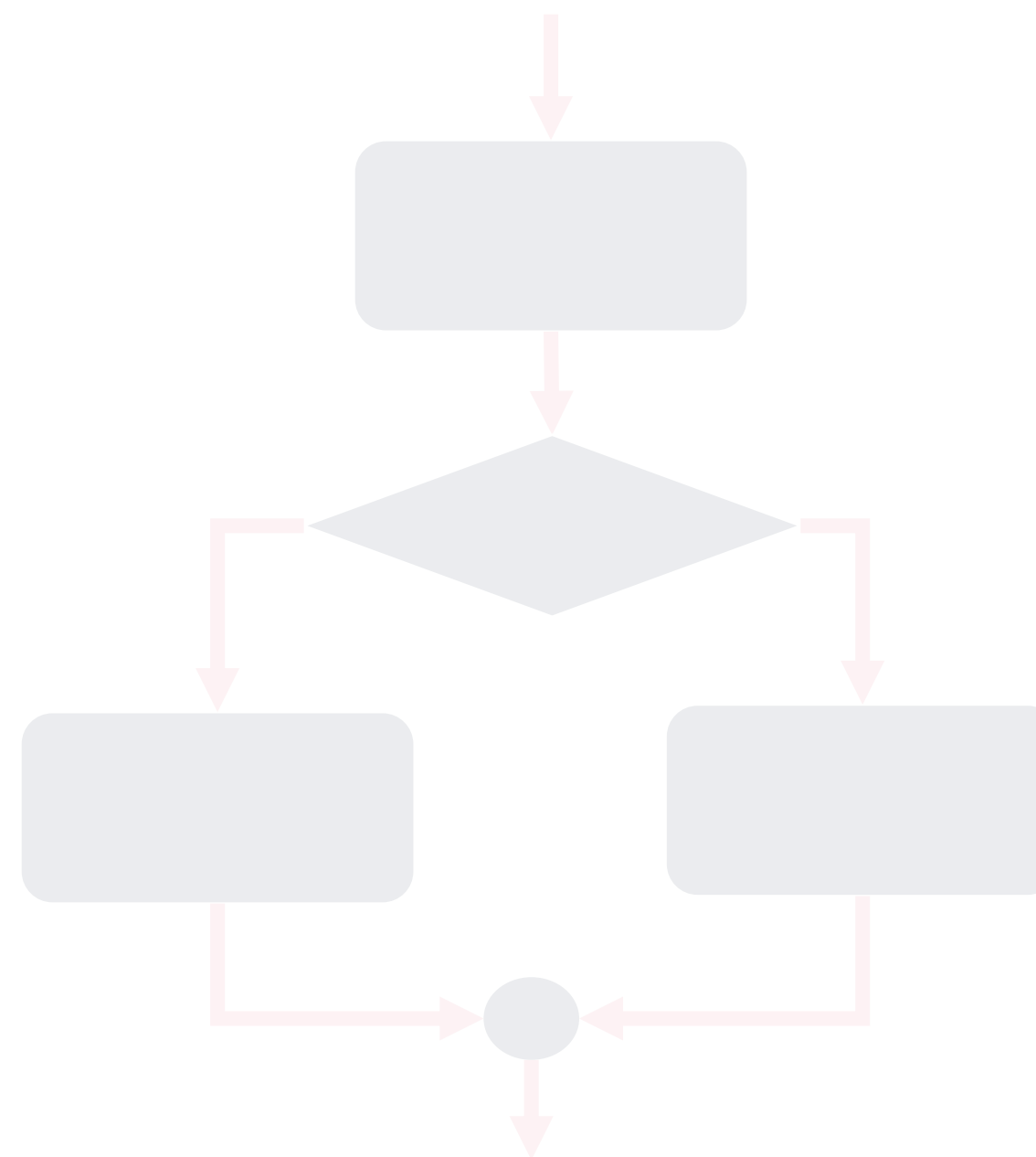

การทำงานแบบทำซ้ำ
(Iteration)

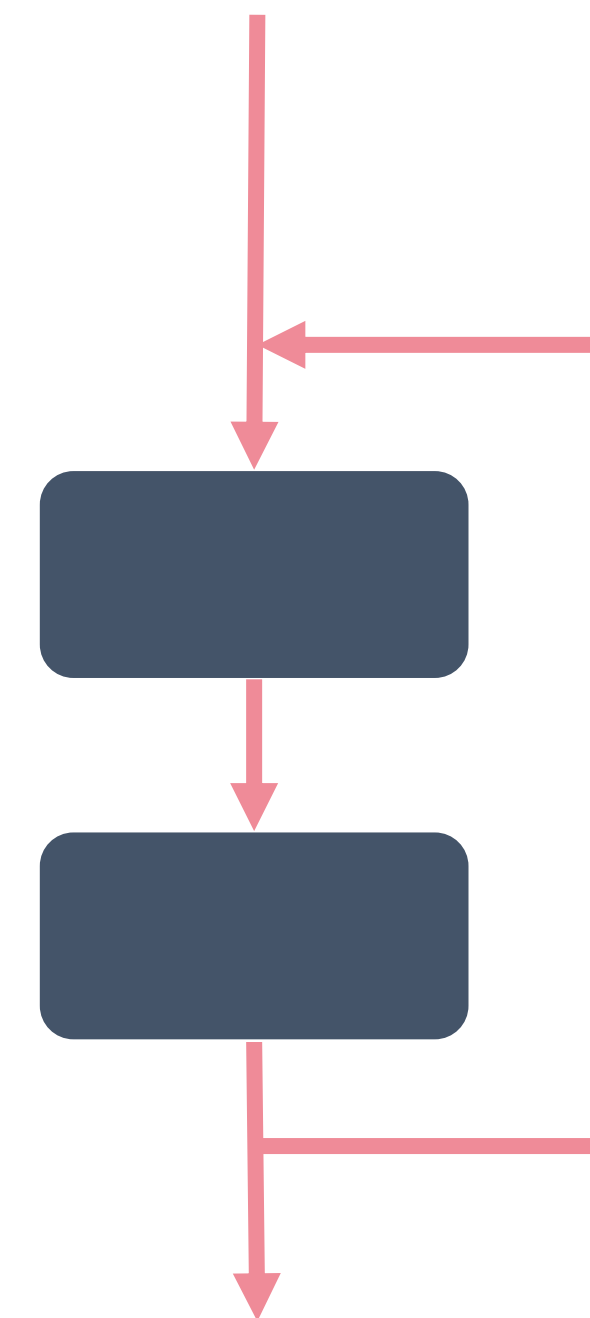
โครงสร้างการเขียนโปรแกรม

การทำงานแบบเรียงลำดับ
(Sequence)

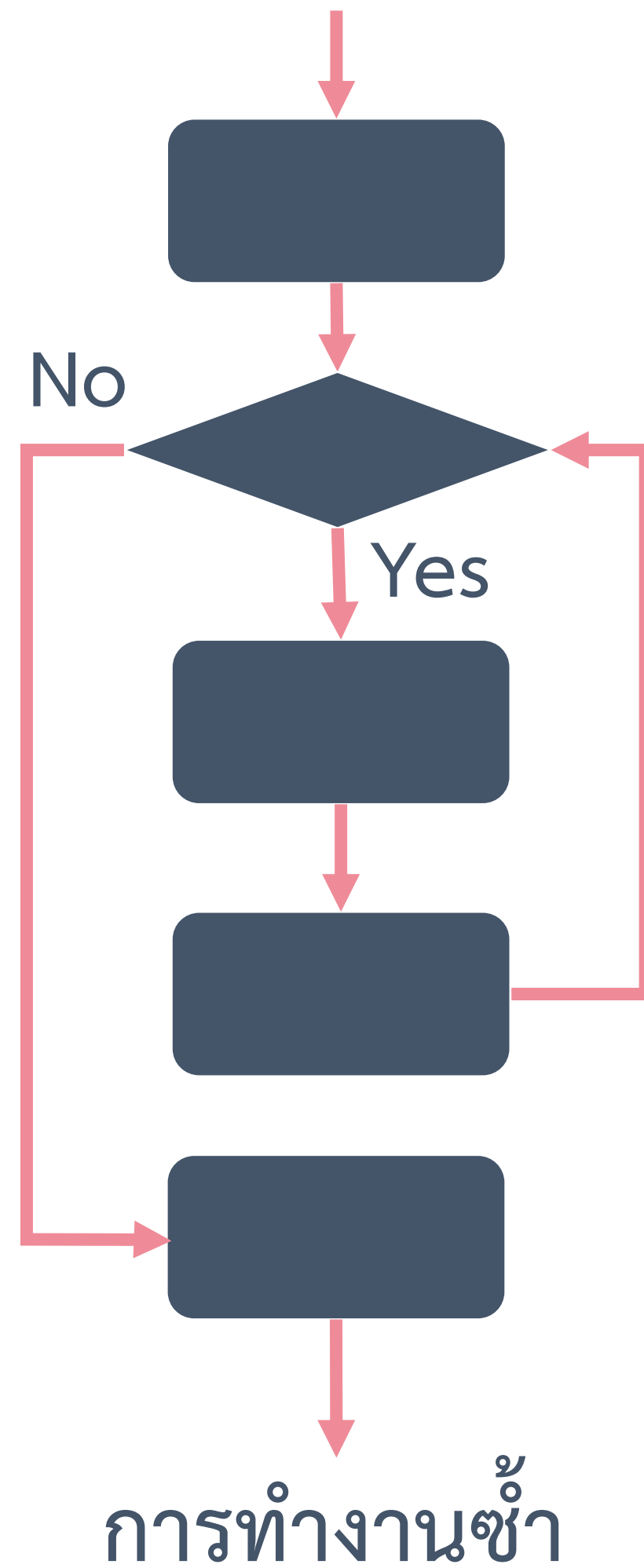

การทำงานแบบมีเงื่อนไข
(Selection)

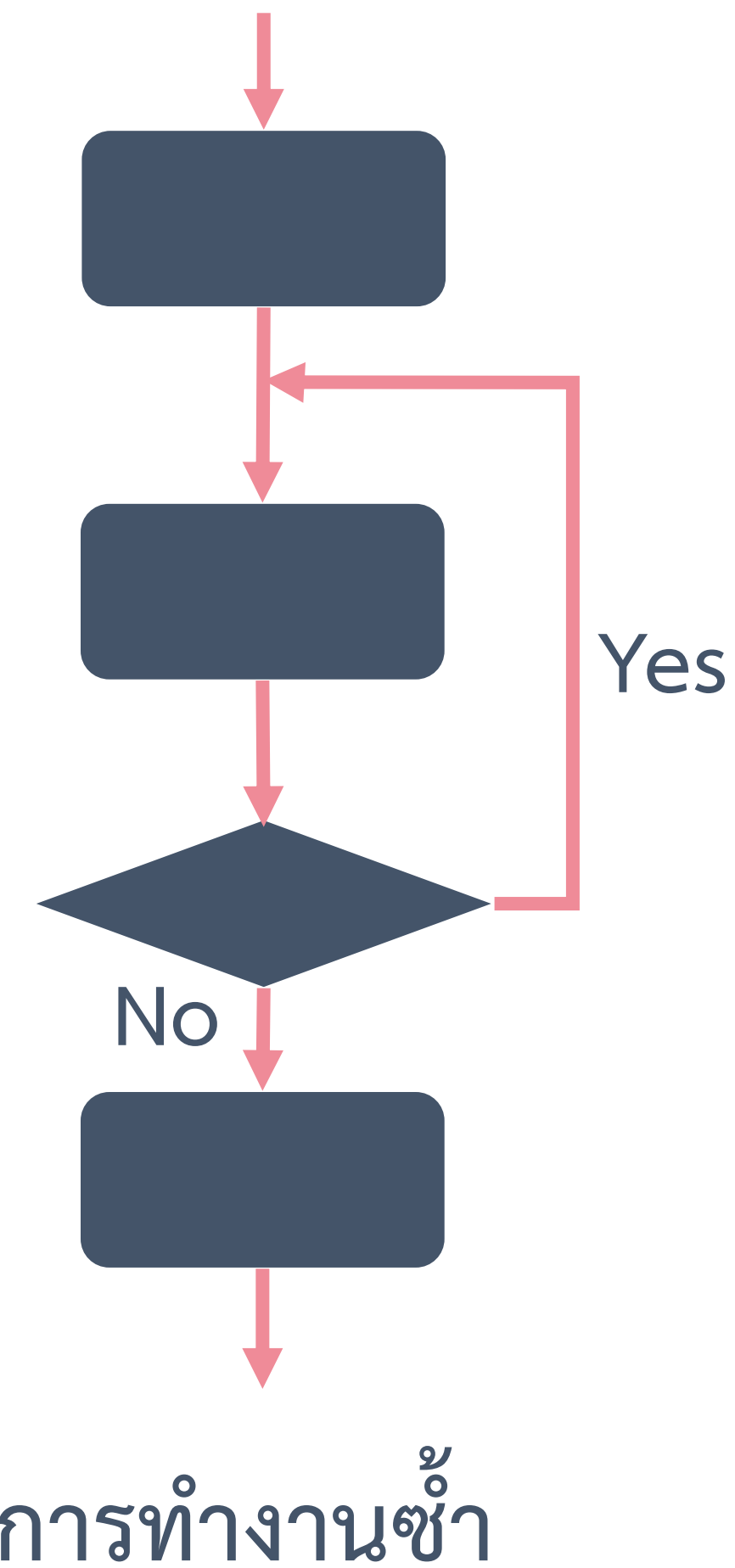

การทำงานแบบทำซ้ำ
(Iteration)

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

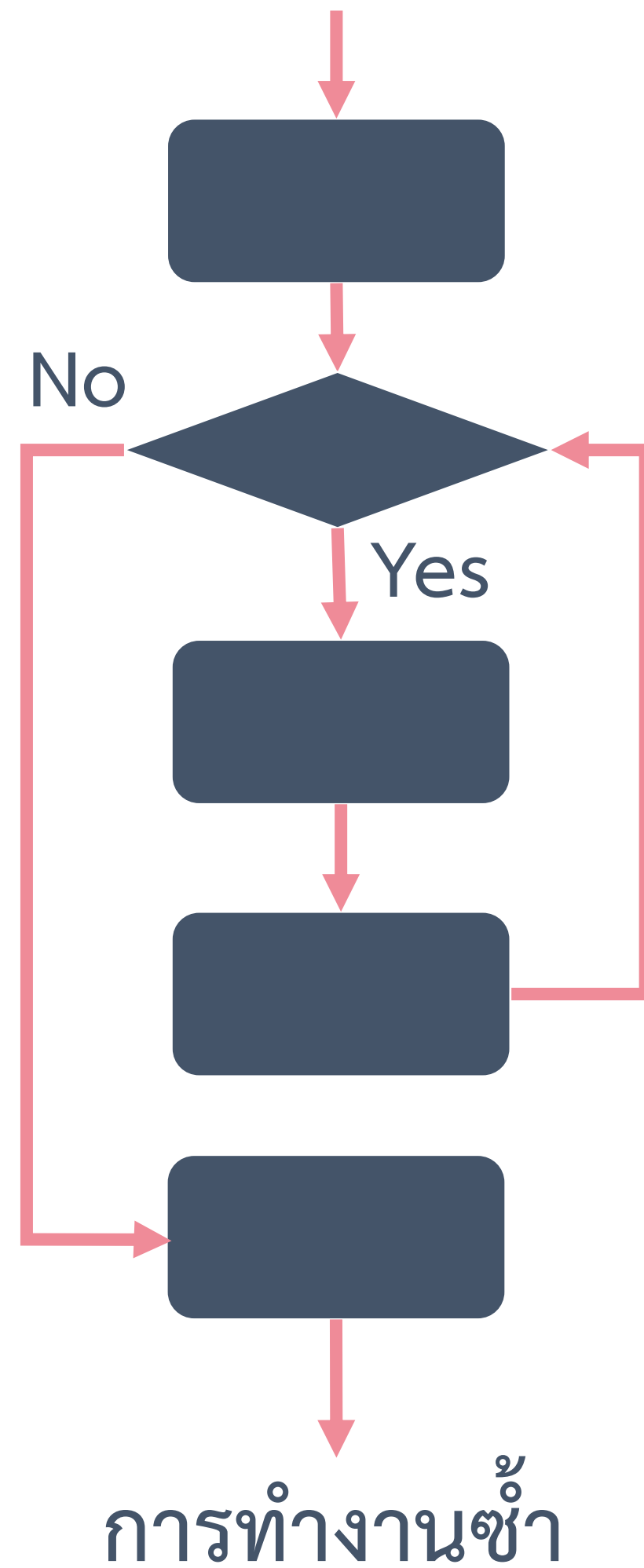

แบบ ตรวจสอบเงื่อนไขก่อน

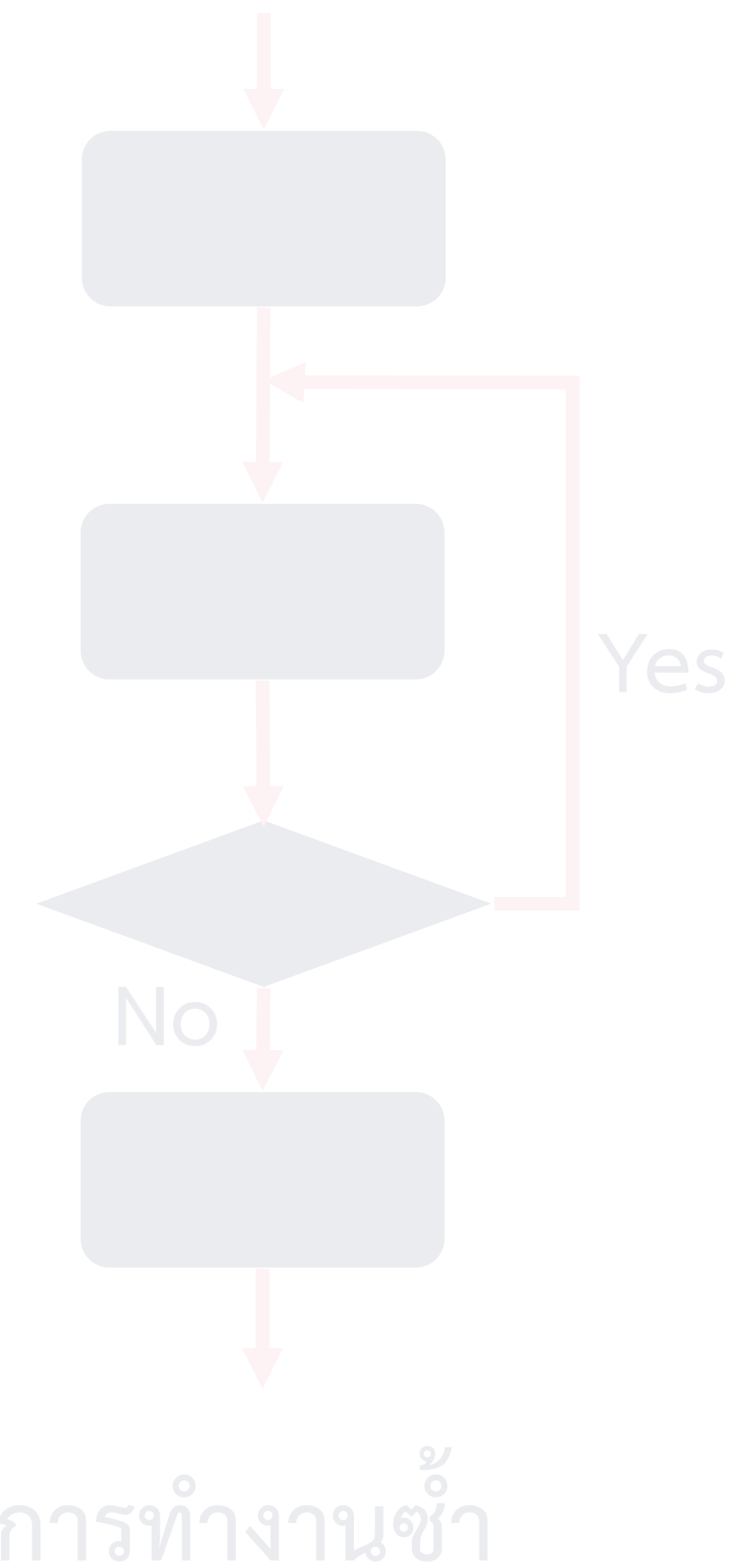

แบบ ตรวจสอบเงื่อนไขหลัง

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

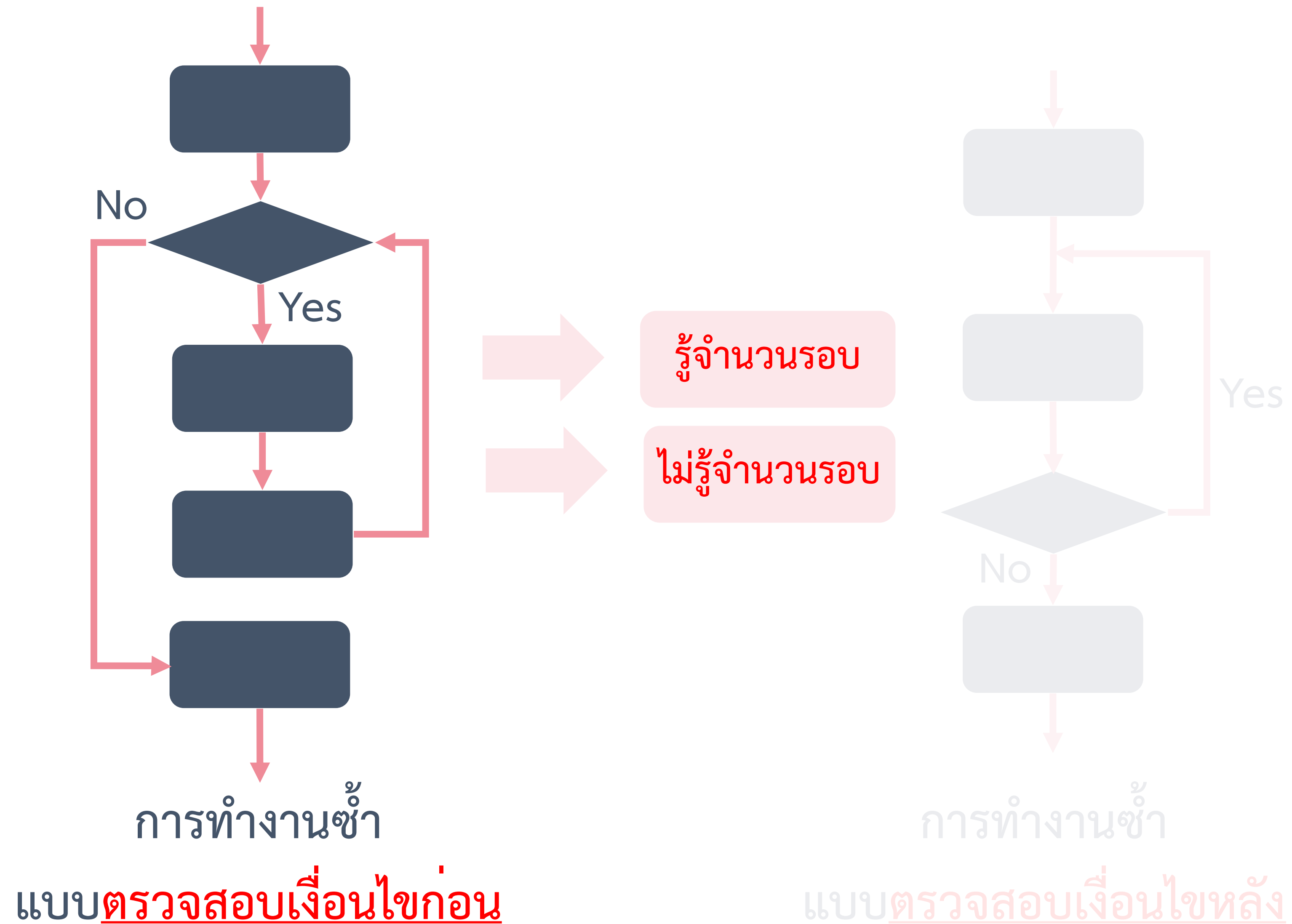

แบบ ตรวจสอบเงื่อนไขก่อน

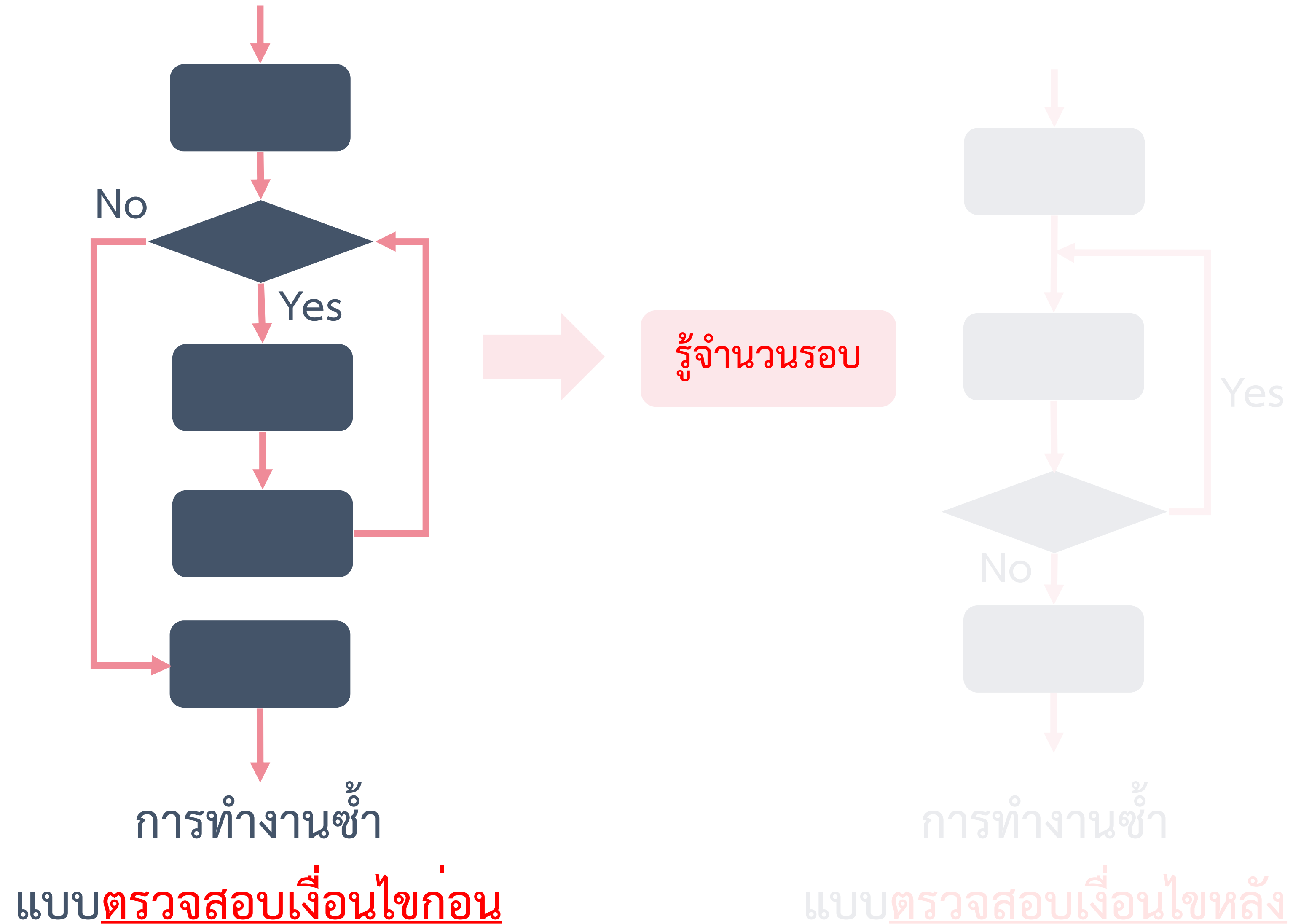

แบบ ตรวจสอบเงื่อนไขหลัง

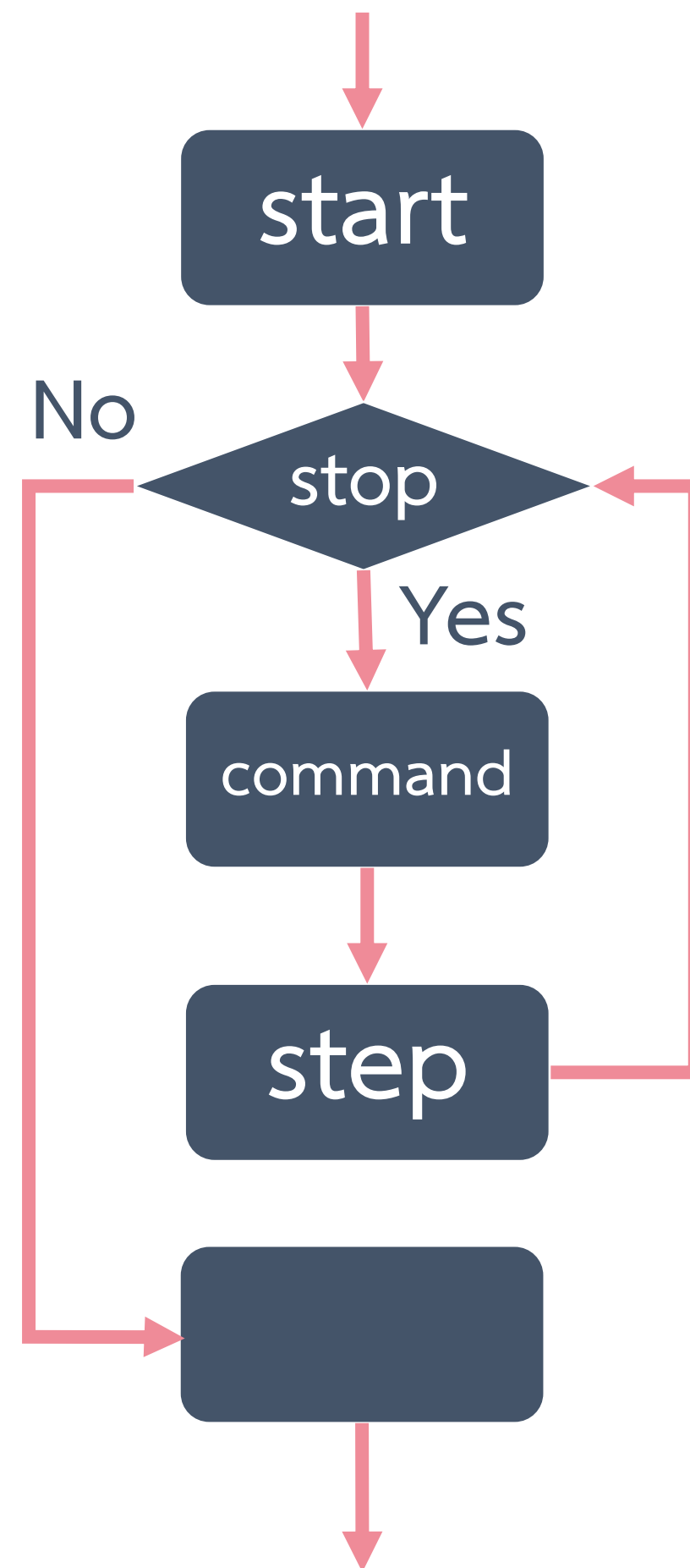
การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

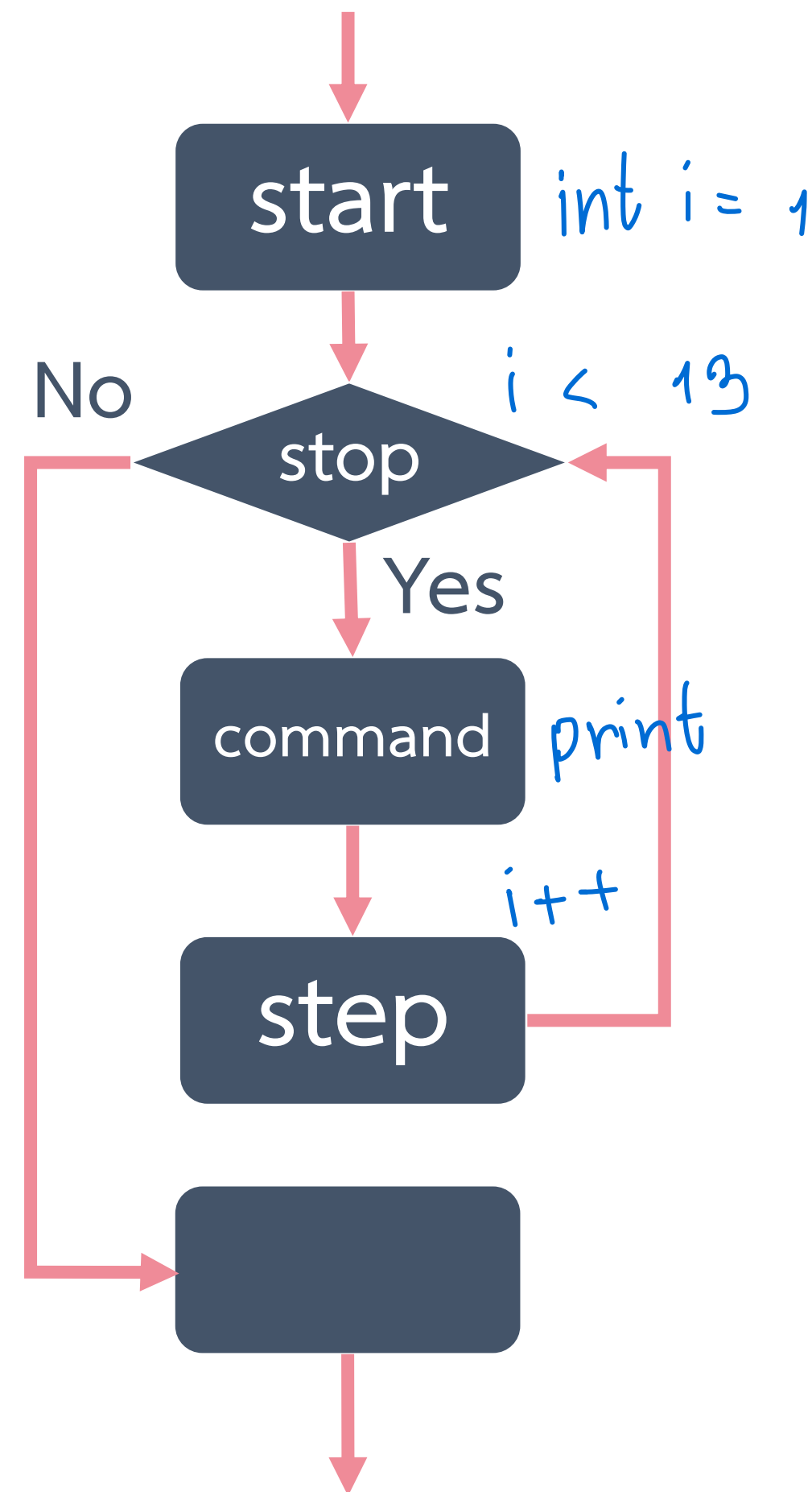
optional
 นิพจน์
optional
 เงื่อนไข
optional
 นิพจน์

```

for ( start; stop; step )
{
    // command
}
  
```

void
 boolean
 void

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

ตัวอย่างการทำงานซ้ำแบบรู้จำนวนรอบและใช้ประโยชน์จาก running number

```

for (int i = 1; i < 13; i++) {
    System.out.println("2 x " + i + " = " + (2*i) );
}
  
```

ตัวอย่างการทำงานซ้ำแบบรู้จำนวนรอบและไม่ใช้ประโยชน์จาก running number

```

double balance = 100;
for (int i = -5; i < 5; i++) {
    balance *= 1.05;
}
System.out.println(balance);
  
```

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

ตัวอย่าง

```
for (int i = 0; i < 5; i++) {  
    System.out.println(i) ;  
}
```

นอกจากนี้ การกำหนดค่าเริ่มต้นและการเปลี่ยนแปลงค่าอาจมีมากกว่าอย่างละ 1 คำสั่งได้ ดังนั้น นักศึกษาอาศัยเครื่องหมาย ',' ในการแยกคำสั่ง

```
for (int i=0, j=0; i<4 & j < 10; i++, j+=2) {  
    ...  
}
```

นอกจากนี้ ขอบเขตของตัวแปรที่ประกาศในคำสั่งกำหนดค่าจะใช้ได้เฉพาะภายในบล็อกคำสั่ง for เท่านั้น

แบบฝึกหัด


```

public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        for ( int x = __ (A) __; __ (B) __; __ (C) __ ) {
            ....
        }
    }
}
    
```

$x = x +$

$x +=$

$x++, ++x$

$x = x -$

$x -=$

$x--, --x$

จงเขียนผลลัพธ์ลงในตารางต่อไปนี้

ค่า x ที่คาดหวัง	(A)	(B)	(C)
1, 4, 7, 10, 13, 16, 19	$\text{int } x = 1$	$x < 20 \text{ or } x \leq 19$	$x += 3$
-100, -90, -80, -70, -60, -50, -40	$\text{int } x = -100$	$x \leq -40$	$x += 10$
-10, -5, 0, 5, 10, 15, 20	$\text{int } x = -10$	$x < 21 ; x \leq 20$	$x += 5$

แบบฝึกหัด


```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        for ( int x = 3 ; x < 7 ; x++ ){  
            System.out.print(x+2) ;  
        }  
    }  
}
```

จงเขียนผลลัพธ์ลงในตารางต่อไปนี้

รอบที่	ค่าตัวแปร x	System.out.print(x+2);
1	3	5
2	4	6
3	5	7
4	6	8

แบบฝึกหัด


```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        for ( int x = 10 ; x > 5 ; x-=2 ){  
            System.out.print("a-" + x);  
        }  
    }  
}
```

จงเขียนผลลัพธ์ลงในตารางต่อไปนี้

รอบที่	ค่าตัวแปร x	System.out.print("a-" + x);
1	10	a-10
2	8	a-8
3	6	a-6

การทำงานแบบทำซ้ำ (Iteration)


```
public class VariableScope {  
    public static void main(String args[]) {  
        for (int i=1; i<10; i++) {  
            System.out.print(i+" ");  
        }  
        System.out.println("i = "+i); //illegal  
    }  
}
```


โครงสร้างแบบซ้อน (Nested Structure)

เราสามารถที่จะเขียนคำสั่งโครงสร้างควบคุมใด ๆ ซ้อนอยู่ภายในได้ ซึ่งโครงสร้างควบคุมภายในและภายนอกไม่จำเป็นต้องเป็นคำสั่งชนิดเดียวกัน

ตัวอย่าง เช่น การเขียนโครงสร้างทำซ้ำแบบซ้อน (for อยู่ใน for)

```
public class NestedFor {  
    public static void main(String args[]) {  
        for (int i=1; i<=3; i++) {  
            for (int j=1; j<=5; j++) {  
                System.out.print('*') ;  
            }  
            System.out.println() ;  
        }  
    }  
}
```

โครงสร้างแบบซ้อน (Nested Structure)

เราสามารถที่จะเขียนคำสั่งโครงสร้างควบคุมใด ๆ ซ้อนอยู่ภายในได้ ซึ่งโครงสร้างควบคุมภายในและภายนอกไม่จำเป็นต้องเป็นคำสั่งชนิดเดียวกัน

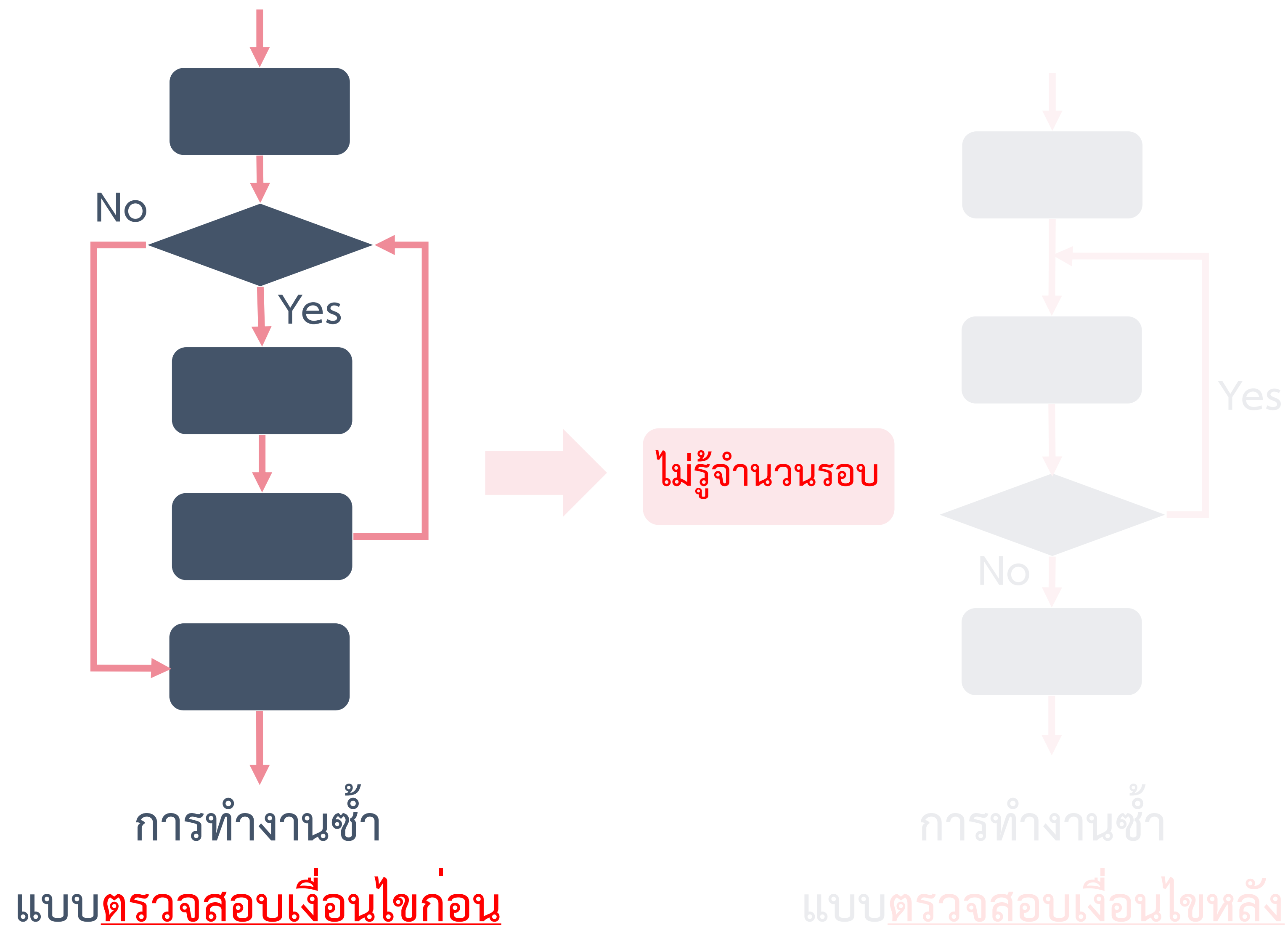
ตัวอย่าง เช่น การเขียนโครงสร้างทำซ้ำแบบซ้อน (for อยู่ใน for)

```
public class NestedFor {  
    public static void main(String args[]) {  
        for (int i=1; i<=3; i++) {  
            for (int j=1; j<=5; j++) {  
                System.out.print('*');  
            }  
            System.out.println();  
        }  
    }  
}
```

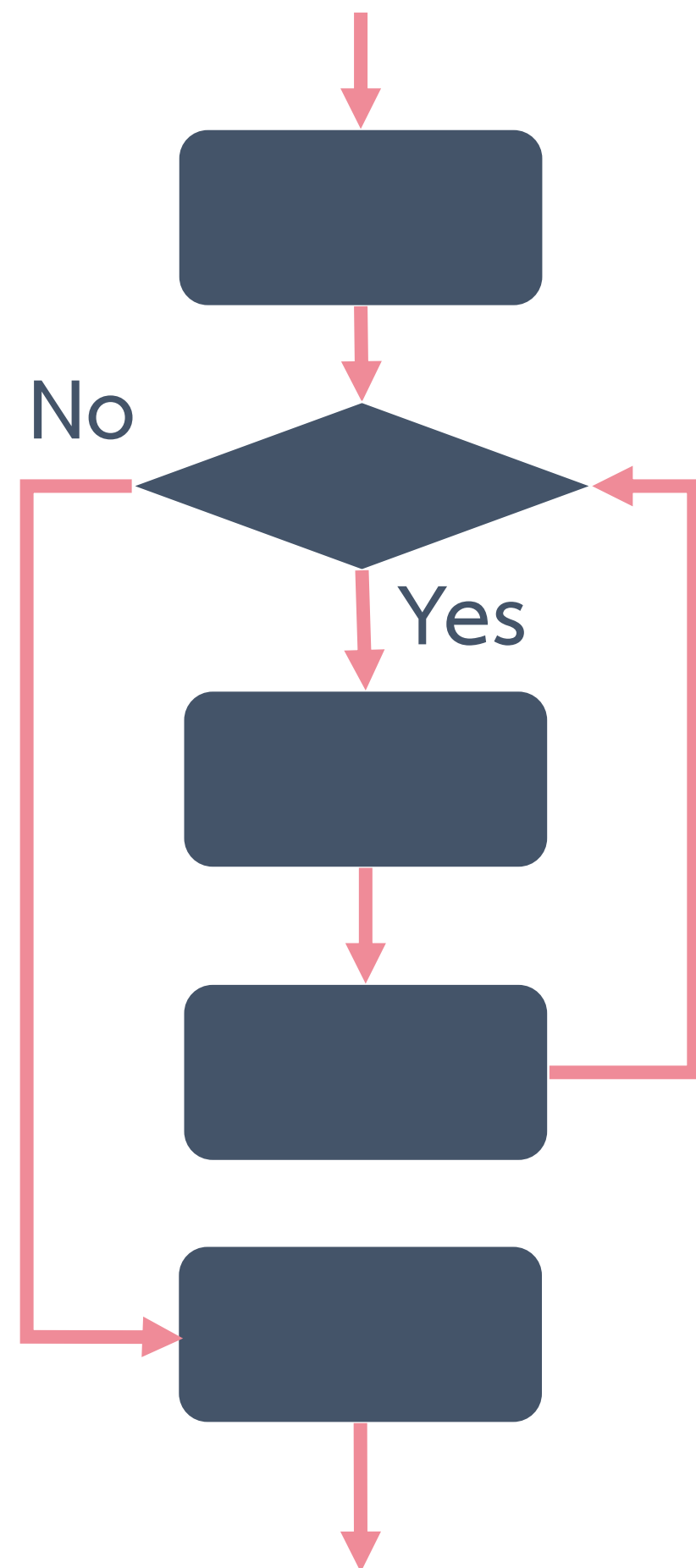
ผลลัพธ์

โดยที่ **for** ที่อยู่ภายใน จะพิมพ์
เครื่องหมาย '*' เท่ากับจำนวน
คอลัมน์ (column) และ **for** ที่อยู่
ภายนอก จะทำคำสั่ง **for**
ภายในเท่ากับจำนวนแถว (row)

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)


```
while (เงื่อนไข) {  
    ประโยคที่ทำซ้ำขณะที่เงื่อนไขเป็นจริง;  
}
```

```
int money = sc.nextInt();  
while (money <= 10000) {  
    money += sc.nextInt();  
}
```

for VS while

- รู้จำนวนรอบ

```
int num = 1; → start  
while (num stop <= 10) {  
    System.out.println(num);  
    num++; step  
}
```

```
for (int n = 1; n <= 10; n++) {  
    System.out.println(n);  
}
```

for VS while

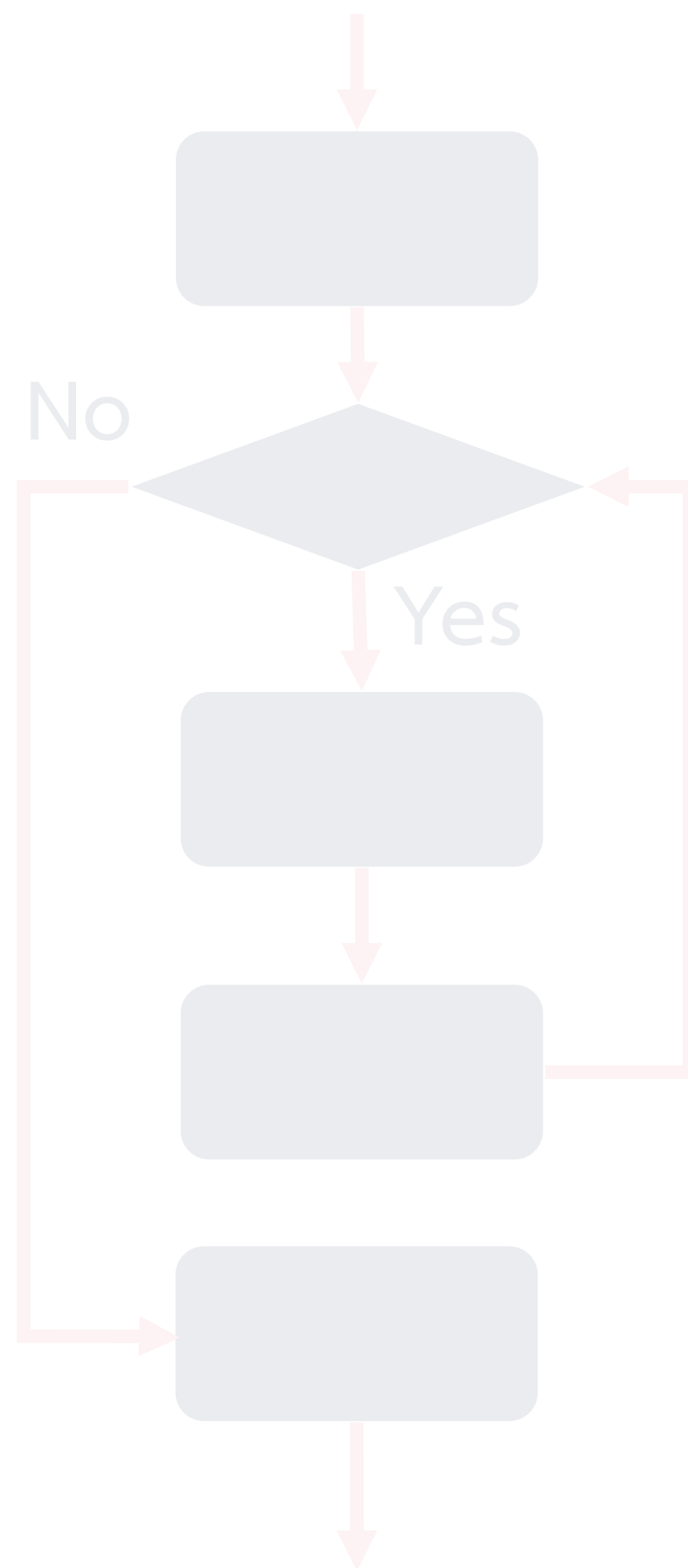

- ไม่รู้จำนวนรอบ

```
int money = sc.nextInt();  
while (money <= 10000) {  
    money += sc.nextInt();  
}
```

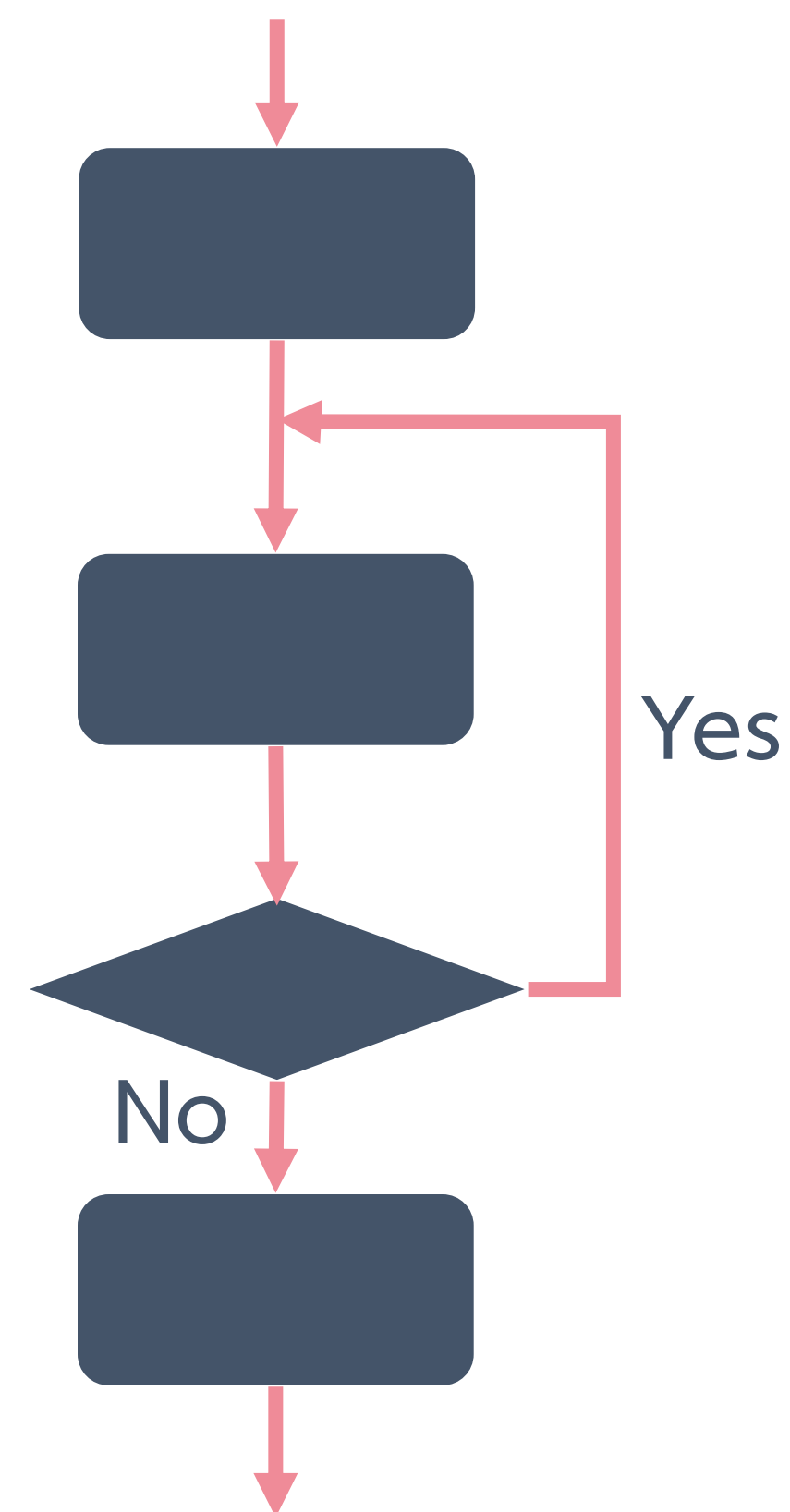
```
int money = sc.nextInt();  
for (; money <= 10000;) {  
    money += sc.nextInt();  
}
```

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)

การทำงานซ้ำ

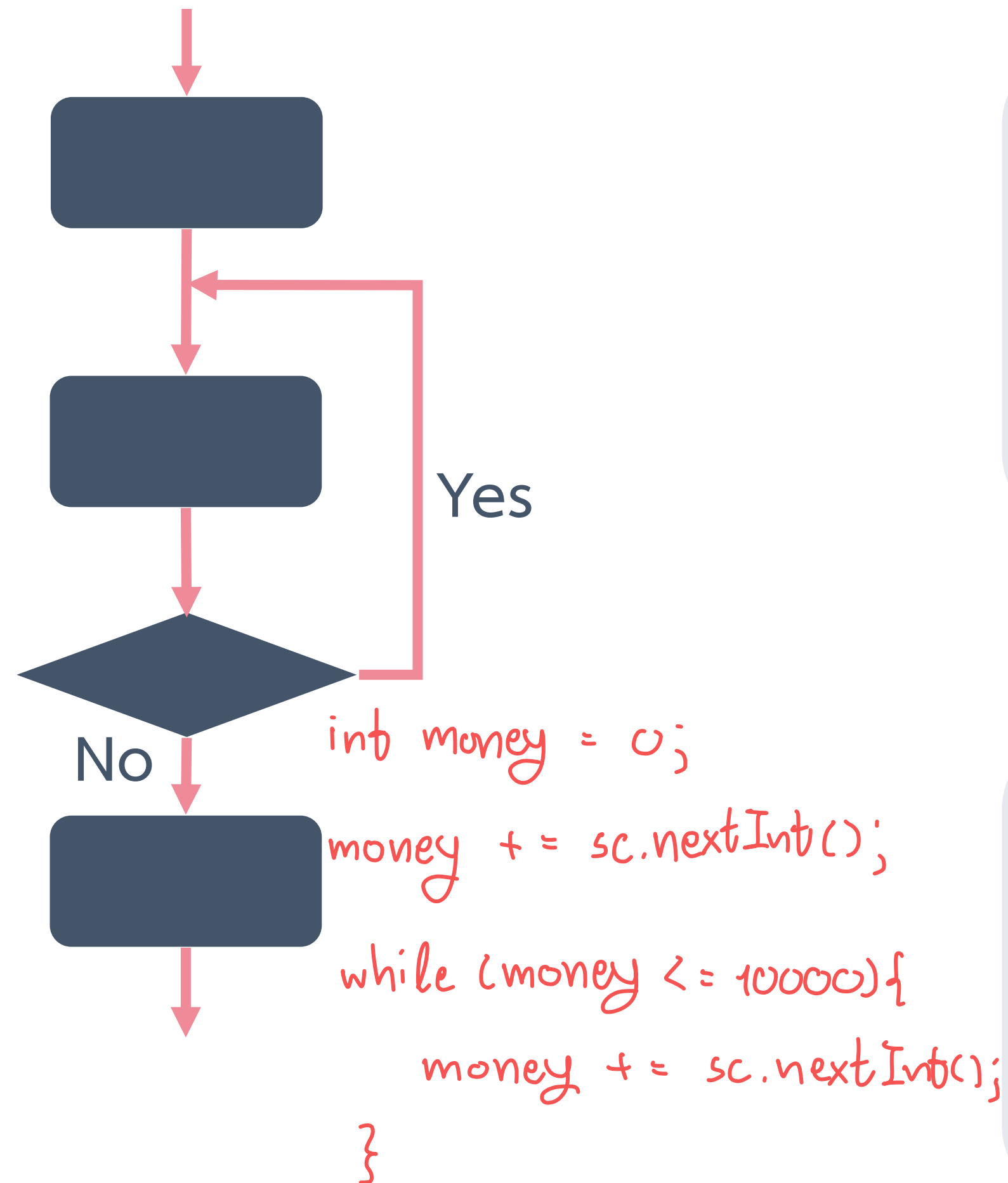
แบบตรวจสอบเงื่อนไขก่อน

การทำงานซ้ำ

แบบตรวจสอบเงื่อนไขหลัง

การทำงานแบบทำซ้ำ(Iteration)


```

do {
    // command;
} while ( condition );
  
```

```

int money = 0;
do{
    money += sc.nextInt();
}while (money <= 10000);
  
```


คำสั่ง `break` และ `continue`

- คำสั่ง `break` จะทำให้**หยุดสิ้นสุด**การทำงานของโครงสร้างแบบทำซ้ำ
- คำสั่ง `continue` จะ**ข้ามการทำงานคำสั่งที่เหลือ**ภายในบล็อก `{ }` โดยไปเริ่มการทำซ้ำในรอบต่อไปใหม่

ตัวอย่างเช่น

```
for (int i = 0; i < 5; i++) {  
    System.out.print("<");  
    if (i == 2)  
        break;  
    System.out.print(i + ">");  
}
```

`<0><1><.`

```
for (int i = 0; i < 5; i++) {  
    System.out.print("<");  
    if (i == 2)  
        continue;  
    System.out.print(i + ">");  
}
```

`<0><1><<3><4>.`

คำสั่งอื่น ๆ ในการควบคุม loop

- **label : statements ;**
 - label เป็นการระบุตำแหน่งของ loop กรณีที่มี loop ซ้อนกัน
- **break [label] ;**
 - คำสั่งให้สิ้นสุดการทำงานใน loop
- **continue [label] ;**
 - คำสั่งให้ข้ามการทำงานของคำสั่งที่เหลือทั้งหมดใน loop

ตัวอย่างโปรแกรม

```
public class SampleBreak2 {  
    public static void main(String args[]) {  
        int i, j, product;  
        outer:    for (i=1; i<=3; i++) {  
                    for (j=1; j<=3; j++){  
                        product = i*j;  
                        if (j==3) break outer;  
                        System.out.println(i+" * "+j+" = "+product);  
                    }  
                }  
        System.out.println("Outside nested loops.");  
    }  
}
```

ผลลัพธ์ที่ได้จากการรันโปรแกรม

1 * 1 = 1

1 * 2 = 2

Outside nested loops.

วิเคราะห์โปรแกรมต่อไปนี้

(กรณี ใช้ for-loop มากกว่า 1 ตำแหน่งในโปรแกรม)

```

public static void main(String[] args) {
    Scanner s = new Scanner(System.in);
    System.out.print("กรุณาใส่ความสูงของชั้นที่ 1 : ");
    int t1 = s.nextInt();
    System.out.print("กรุณาใส่ความสูงของชั้นที่ 2 : ");
    int t2 = s.nextInt();

    System.out.println("  #");
    System.out.println(" ##");
    System.out.println("###");

    for(int x = 1; x <= t1;x++){
        System.out.println("=A=");
    }

    System.out.println("###");
    System.out.println("###");
    System.out.println("###");

    for(int x = 1; x <= t2;x++){
        System.out.println("=B=");
    }

    System.out.println("###");
    System.out.println("  ##");
    System.out.println("   #");
}
  
```

fix ① {
 fix ② {
 fix ③ {
 fix ④ {
 fix ⑤ {

กรุณาใส่ความสูงของชั้นที่ 1 : 3
 กรุณาใส่ความสูงของชั้นที่ 2 : 6
 #
 ##
 ###
 =A=
 =A=
 =A=
 ###
 ###
 ###
 =B=
 =B=
 =B=
 =B=
 =B=
 =B=
 ###
 ##
 #

กรุณาใส่ความสูงของชั้นที่ 1 : 4
 กรุณาใส่ความสูงของชั้นที่ 2 : 2
 #
 ##
 ###
 =A=
 =A=
 =A=
 =A=
 ###
 ###
 ###
 =B=
 =B=
 ###
 ##
 #

ตัวอย่างโปรแกรม


```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        for (int x = 1; x <=4; x++) {  
            if (x%2 == 0) {  
                System.out.println(x + " is even.");  
            } else {  
                System.out.println(x + " is odd.");  
            }  
        }  
    }  
}
```

หัวข้อ

- คำสั่งทำงานซ้ำ
- **ขอบเขต**
- การแปลงชนิดข้อมูล

ขอบเขต

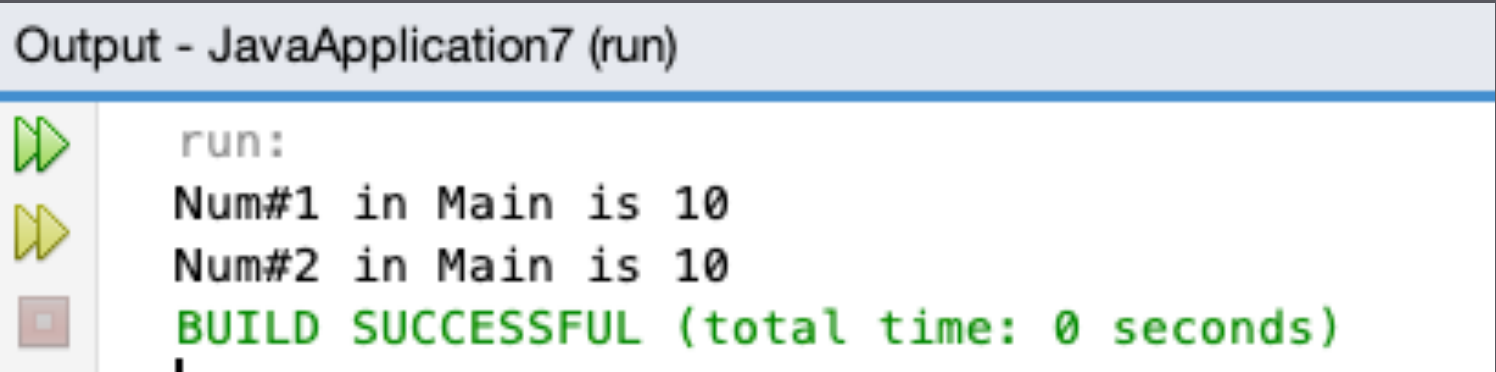
การระบุขอบเขตในภาษาจาวาจะพิจารณาจาก 3 ตัวดำเนิน ได้แก่ *ขอบเขตของ statement* semicolon ; วงเล็บ (...) และวงเล็บปีกกา {....} *ขอบเขตของ method* *ขอบเขตของ object*

```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
  
        int a = 10;  
  
        System.out.println("line 1: "+a);  
  
    }  
}
```

ขอบเขต

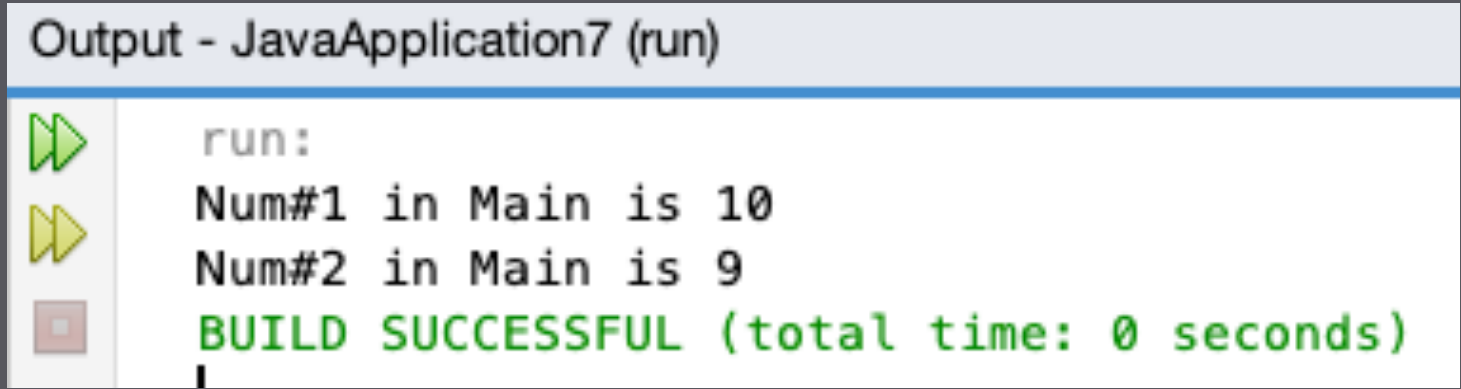


```
public class Main {
    public static int num = 10;
    public static void main(String[] args) {
        System.out.println("Num#1 in Main is "+num);
        System.out.println("Num#2 in Main is "+num);
    }
}
```



```
public class Main {
    public static int num = 10;
    public static void main(String[] args) {
        System.out.println("Num#1 in Main is "+num);
        int num = 9;
        System.out.println("Num#2 in Main is "+num);
    }
}
```

ใน {} 1 ตัวสามารถประกาศตัวแปรที่ซ้ำกันได้เพียง 1 ตัว

ขอบเขต

```
public class Main {  
    public static int num = 10; (A)  
    public static void main(String[] args) {  
  
        System.out.println("Num#1 in Main is "+num); (1)  
  
        int num = 9; (B)  
        System.out.println("Num#2 in Main is "+num); (2)  
  
        num += (9+3*7);  
        System.out.println("Num#3 in Main is "+num); (3)  
    }  
}
```

Num #1 in Main is 10 → (A)
Num #2 in Main is 9 → (B)
Num #3 in Main is 39 → (B)

ขอบเขต

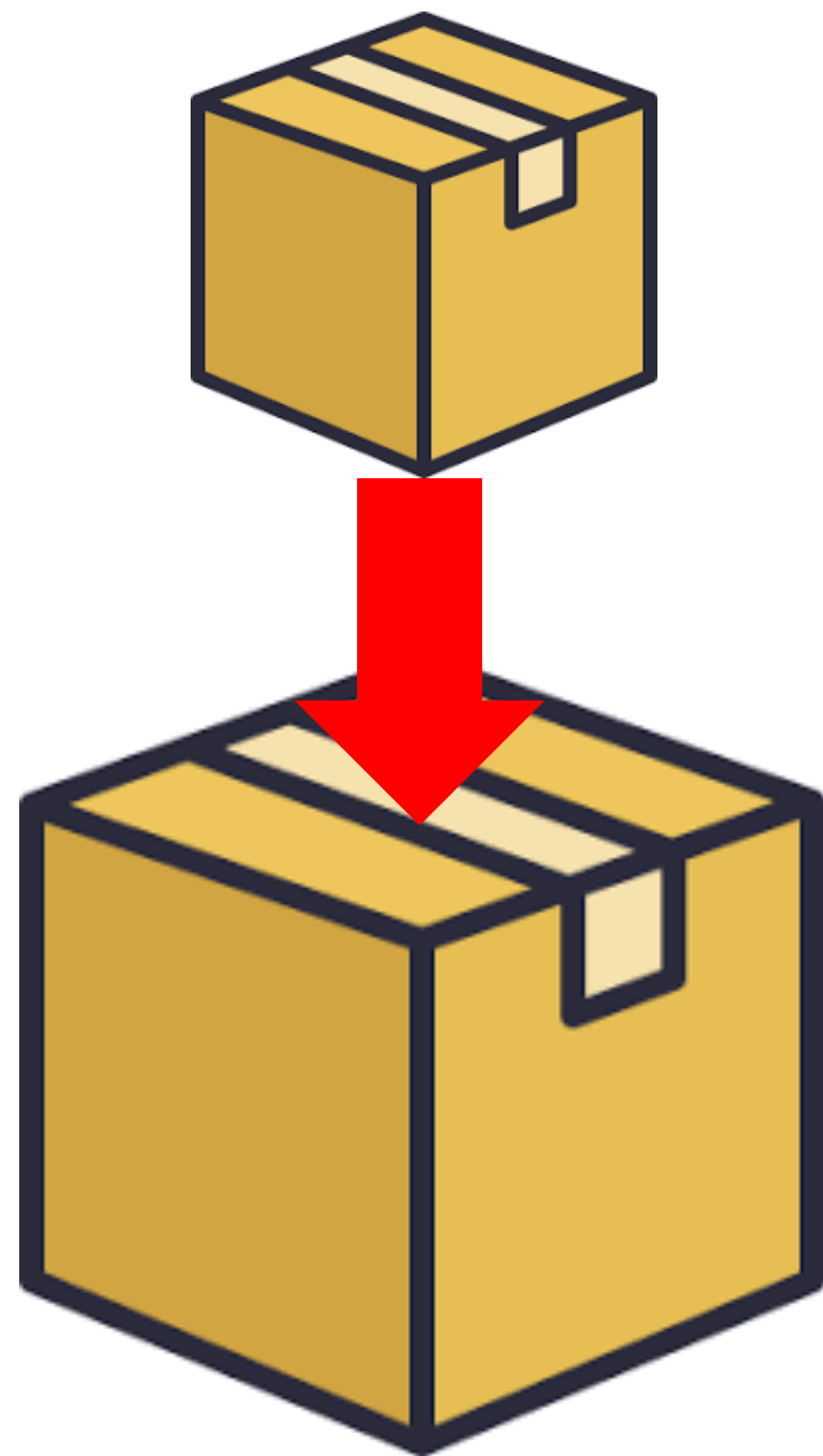
```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        int a = 1;  
        if ( a == 1 ) {  
            int b = 20;  
            System.out.println("Var A is " + a);  
            System.out.println("Var B is " + b);  
        }  
        System.out.println("Var A is " + a);  
        System.out.println("Var B is " + b);  
    }  
}  
}
```

Var A is 1
Var B is 20
Var A is 1
error

หัวข้อ

- คำสั่งทำงานซ้ำ
- ขอบเขต
- การแปลงชนิดข้อมูล

การแปลงชนิดข้อมูล

วิธีที่ 1 การแปลงผ่านเครื่องหมาย =

แปลงข้อมูลเป็นขนาดใหญ่ขึ้นเท่านั้นถ้าแปลงเป็นขนาดเล็กกว่าจะเกิดข้อผิดพลาดขณะคอมไพล์

วิธีที่ 2 การแปลงเมื่อเกิดการดำเนินการ

เมื่อ $x * y$ โดย x เป็น double และ y เป็น int ซึ่ง y จะถูกเปลี่ยนเป็น double ก่อนดำเนินการโดยอัตโนมัติ

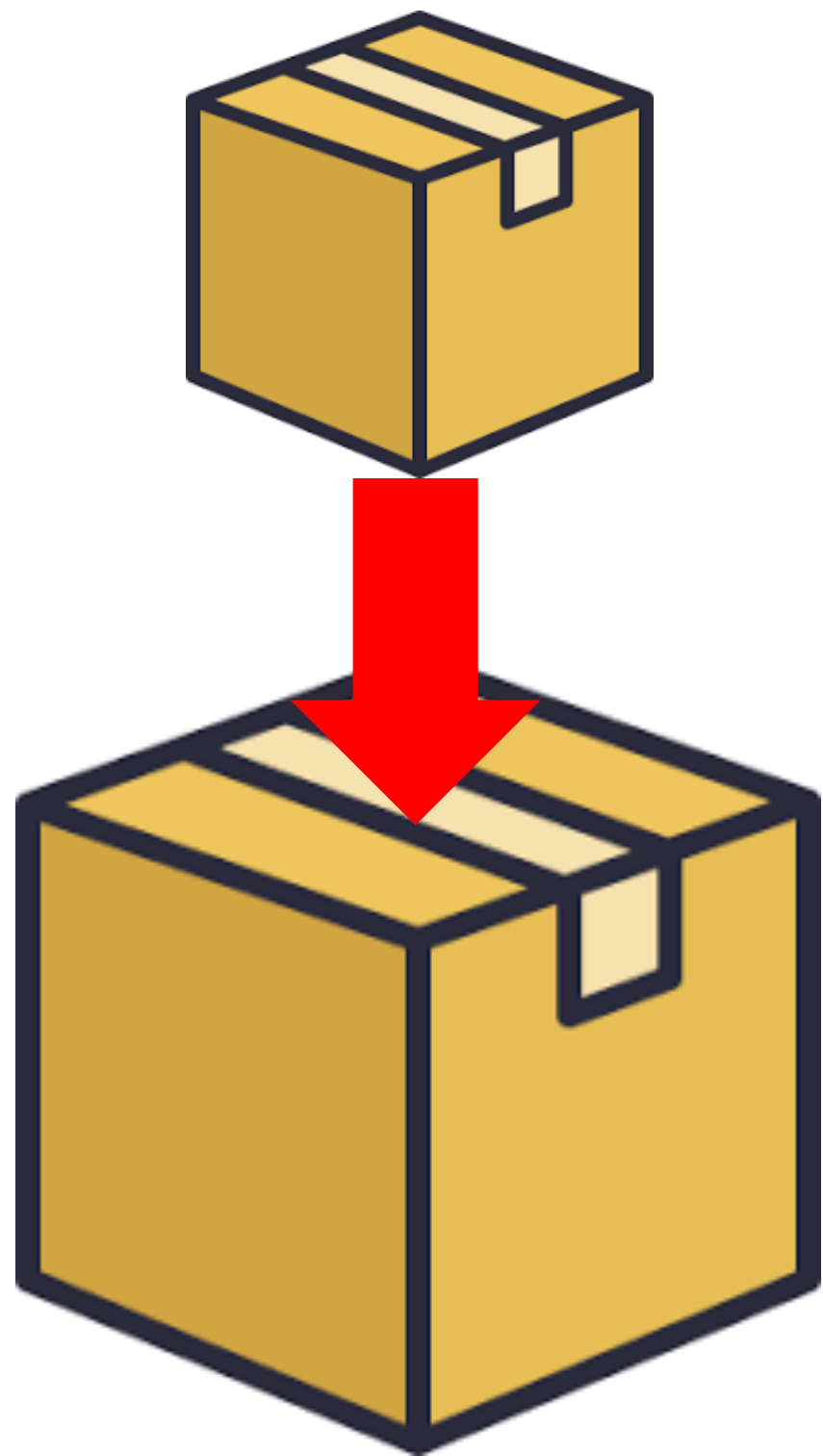
วิธีที่ 3 การแปลงผ่านการทำ Casting

ลักษณะการใช้งาน เมื่อ x เป็น int และ y เป็น double เช่น `int x = (int) y;`

วิธีที่ 4 การใช้เมธอดจากคลาส Wrapper

ใช้เมธอดที่มาพร้อมคลาส เช่น `parseInt` หรือ `parseBoolean` เพื่อแปลงข้อมูลชนิดใด ๆ ก็ได้มาเป็นข้อมูลชนิด int หรือ boolean ตามลำดับ เป็นต้น

การแปลงชนิดข้อมูล

- ชนิดข้อมูลตัวเลขจำนวนเต็มสามารถแปลงให้เป็นชนิดข้อมูลตัวเลขทศนิยมได้
- ชนิดข้อมูล float สามารถแปลงให้เป็นชนิดข้อมูล double ได้
- ชนิดข้อมูลตัวเลขจำนวนเต็มมีขนาดเรียงกันจากน้อยไปมากดังนี้

byte → short → int → long

- ชนิดข้อมูล char สามารถแปลงให้เป็นชนิดข้อมูล int ได้
- ชนิดข้อมูล boolean จะไม่มีความสัมพันธ์กับชนิดข้อมูลแบบพื้นฐานอื่นๆ

byte → short → Int → long → float → double
char ↗

การแปลงชนิดข้อมูล

- วิธีที่ 1 การแปลงผ่านเครื่องหมาย =

```
public class App03 {  
    public static void main(String[] args) {  
        int a = 10;  
        double b = a;  
    }  
}
```

- วิธีที่ 2 การแปลงเมื่อเกิดการดำเนินการ

```
public class App04 {  
    public static void main(String[] args) {  
        int a = 10; int  
        double b = 15.0; double  
        System.out.println("line 1: " + (a+b));  
    }  
}
```

String *count* → *String*
 ↑
 sum
 ↓
 double

การแปลงชนิดข้อมูล

- วิธีที่ 3 การแปลงผ่านการทำ Casting (ตัดข้อมูลออก)

```
public class App05 {
    public static void main(String[] args) {
        double b = 15.7;
        int a = (int) b;
    }
}
```

- วิธีที่ 4 การใช้เมธอดจากคลาส Wrapper

```
public class App06 {
    public static void main(String[] args) {
        String str = "1506";
        int num = Integer.parseInt(str);
        System.out.println(num);
    }
}
```

SIMPLE TYPE	WRAPPER CLASSES
boolean	Boolean
char	Character
double	Double
float	Float
int	Integer
long	Long


```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        // Convert int to String
        int i = 10;
        String str1 = String.valueOf(i);
        String str2 = i + "";

        // Convert String to int
        int num1 = Integer.parseInt("200"); String "200" → int 200

        // Convert double to String
        double num2 = 12.3;
        String str3 = String.valueOf(num2);

        // Convert String to double
        double num3 = Double.parseDouble("23.6"); String "23.6" → double 23.6
    }
}
```


ตัวอย่างโปรแกรม

```
public class Test11 {  
    public static void main(String args[]) {  
        byte  b1, b2, b3;  
        b1 = 2;  
        b2 = 4;  
        b3 = b1+b2;           //illegal  
    }  
}
```

คำสั่งกำหนดค่า b3 ไม่ถูกต้องเนื่องจาก b1+b2 จะให้ค่าข้อมูลที่มีชนิดข้อมูลเป็น int

ตัวอย่างของการแปลงชนิดข้อมูล

ภาษาจาวาจะปรับชนิดข้อมูลให้อัตโนมัติ ในกรณีต่อไปนี้

- กำหนดค่าชนิดข้อมูลที่เล็กกว่าให้กับตัวแปรชนิดข้อมูลที่ใหญ่กว่าอาทิเช่น

```
int i = 4;  
long l = i;
```

โดยที่ นิพจน์ i จะถูกปรับชนิดข้อมูลจาก int ให้เป็น long โดยอัตโนมัติ

- กำหนดค่าชนิดข้อมูลจำนวนเต็มให้กับจำนวนเลขทศนิยม อาทิเช่น

```
double x = 3;
```

โดยที่ นิพจน์ 3 จะถูกปรับชนิดข้อมูลจาก int ให้เป็น double โดยอัตโนมัติ

- ตัวอย่างที่ไม่ถูกต้อง

```
int amount = 123L;    //illegal  
float f = 4.0;         //illegal
```

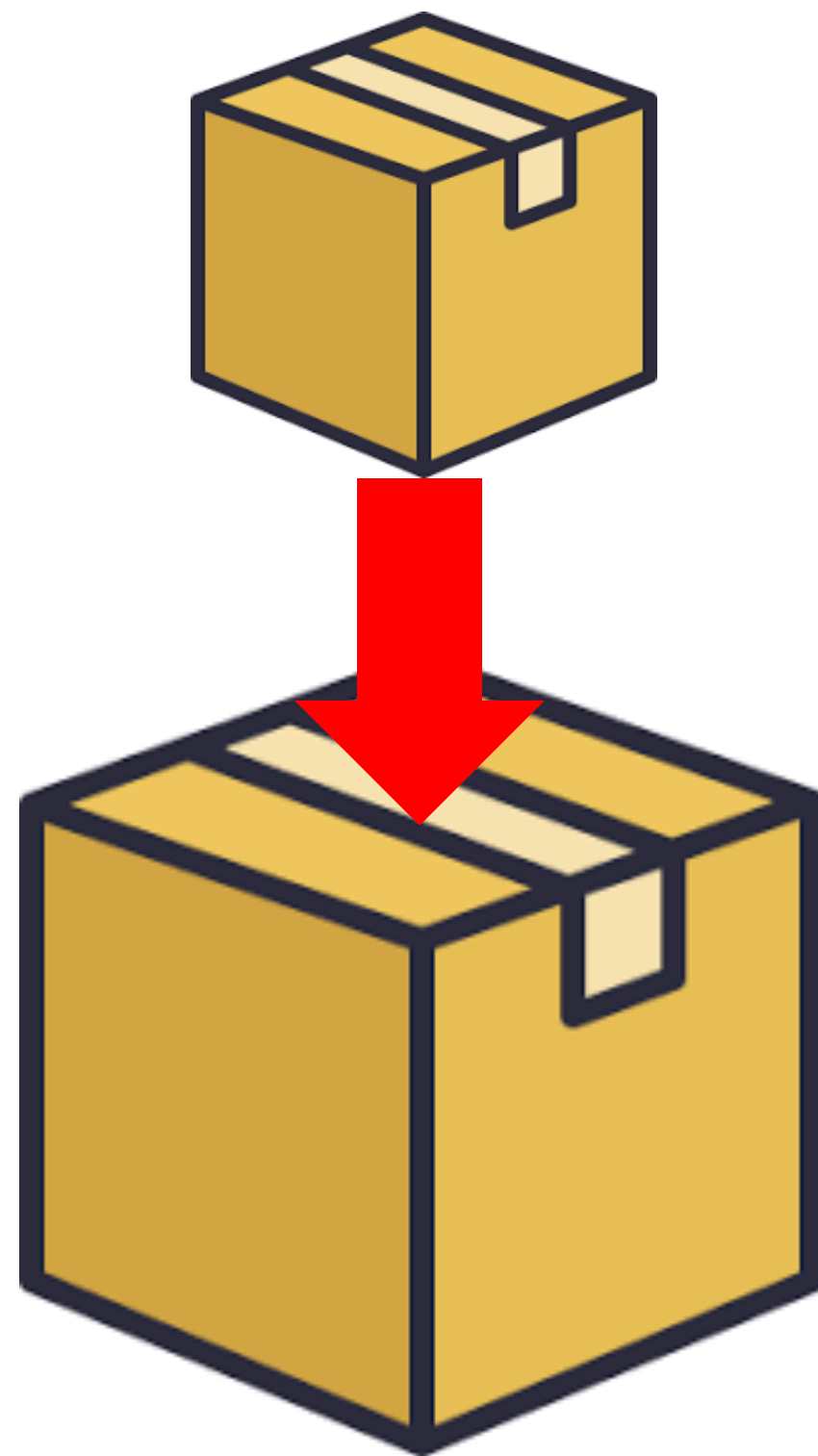
ตัวอย่างโปรแกรม

```
public class Main{  
    public static void main(String args[]) {  
        int i;  
        long l;  
        float f1 = 4.2f;  
        i = 4;  
        l = i;  
        f1 = i;  
        double x = f1;  
        f1 = 4.2;           //illegal  
    }  
}
```

ตัวอย่างโปรแกรม

```
public class Main {  
    public static void main(String args[]) {  
        byte b1 = 4;  
        byte b2 = 3;  
        byte b3;  
  
        b3 = (byte) (b1+b2) ;  
        // b3 = b1+b2;  
  
        float f1;  
        f1 = (float)3.2;  
        // f1 = 3.2;  
    }  
}
```

การแปลงชนิดข้อมูล^๒

วิธีที่ 1 การแปลงผ่านเครื่องหมาย =

แปลงข้อมูลเป็นขนาดใหญ่ขึ้นเท่านั้นถ้าแปลงเป็นขนาดเล็กกว่าจะเกิดข้อผิดพลาดขณะคอมไพล์

วิธีที่ 2 การแปลงเมื่อเกิดการดำเนินการ

เมื่อ $x * y$ โดย x เป็น double และ y เป็น int ซึ่ง y จะถูกเปลี่ยนเป็น double ก่อนดำเนินการโดยอัตโนมัติ

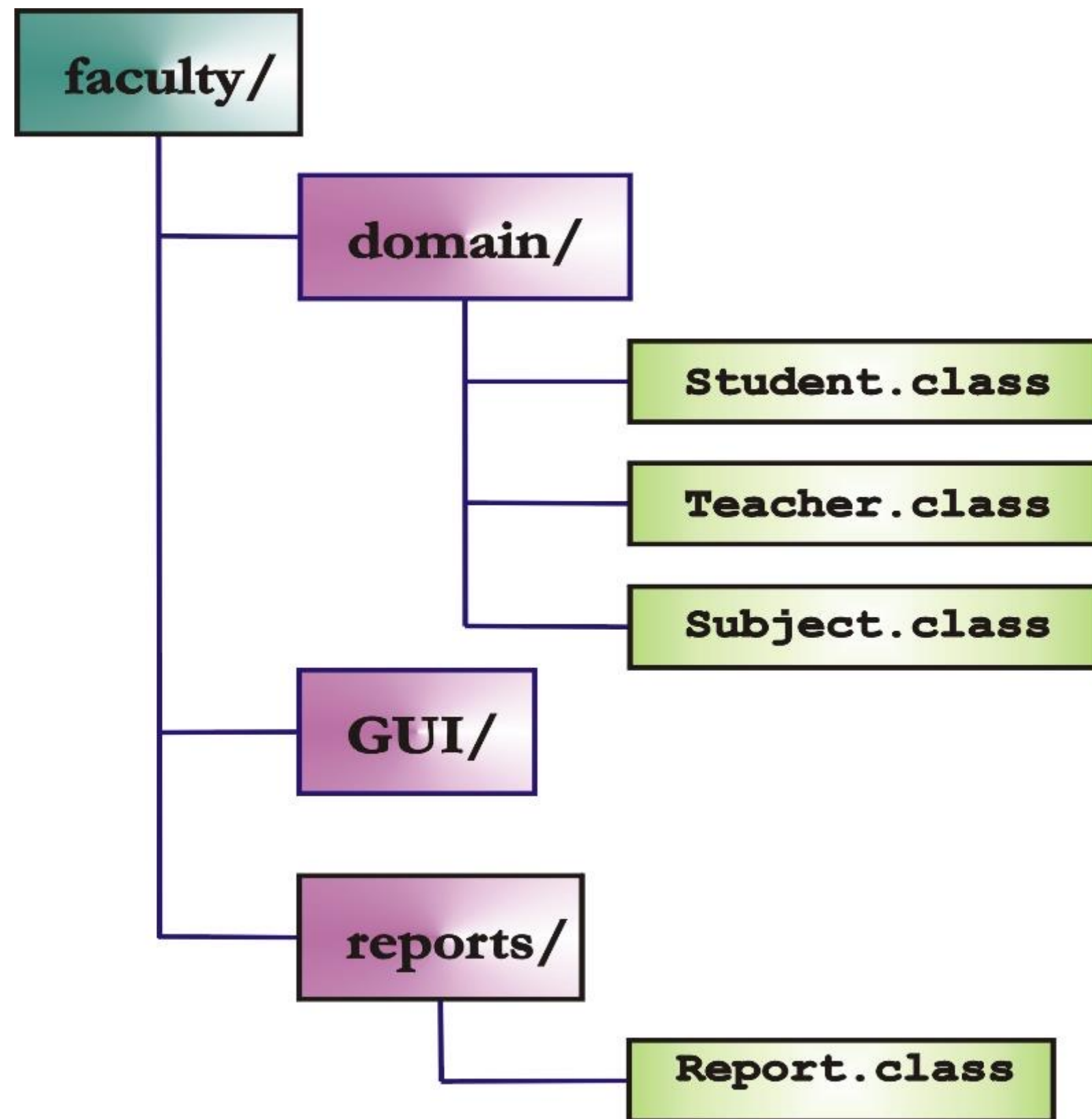
วิธีที่ 3 การแปลงผ่านการทำ Casting

ลักษณะการใช้งาน เมื่อ x เป็น int และ y เป็น double เช่น `int x = (int) y;`

วิธีที่ 4 การใช้เมธอดจากคลาส Wrapper

ใช้เมธอดที่มาพร้อมคลาส เช่น `parseInt` หรือ `parseBoolean` เพื่อแปลงข้อมูลชนิดใด ๆ ก็ได้มาเป็นข้อมูลชนิด int หรือ boolean ตามลำดับ เป็นต้น

แพ็คเกจ (Package)

- ซอฟต์แวร์แพ็คเกจช่วยในการจัดการการพัฒนาโปรแกรมขนาดใหญ่
- ในโปรแกรมภาษาจาวา แพ็คเกจจะเป็นที่รวมของคลาสของภาษาจาวาหลาย ๆ คลาส
- โปรแกรมอาจแบ่งเป็นแพ็คเกจและแพ็คเกจย่อย (Subpackage)
- แพ็คเกจจะเก็บไว้ในไดเรกทอรี (Directory) ซึ่งจะเป็นชื่อของแพ็คเกจ

โครงสร้างโปรแกรมภาษาจาวา

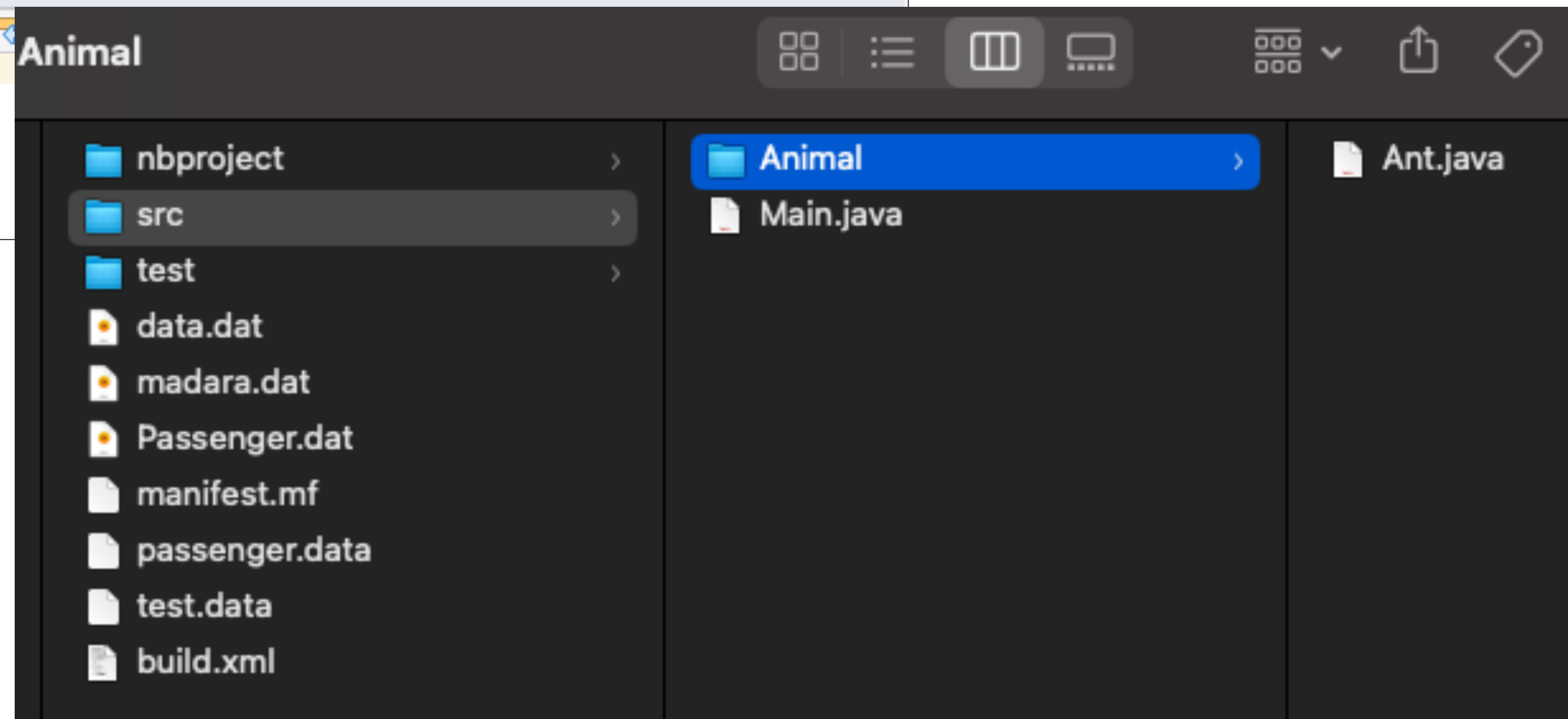
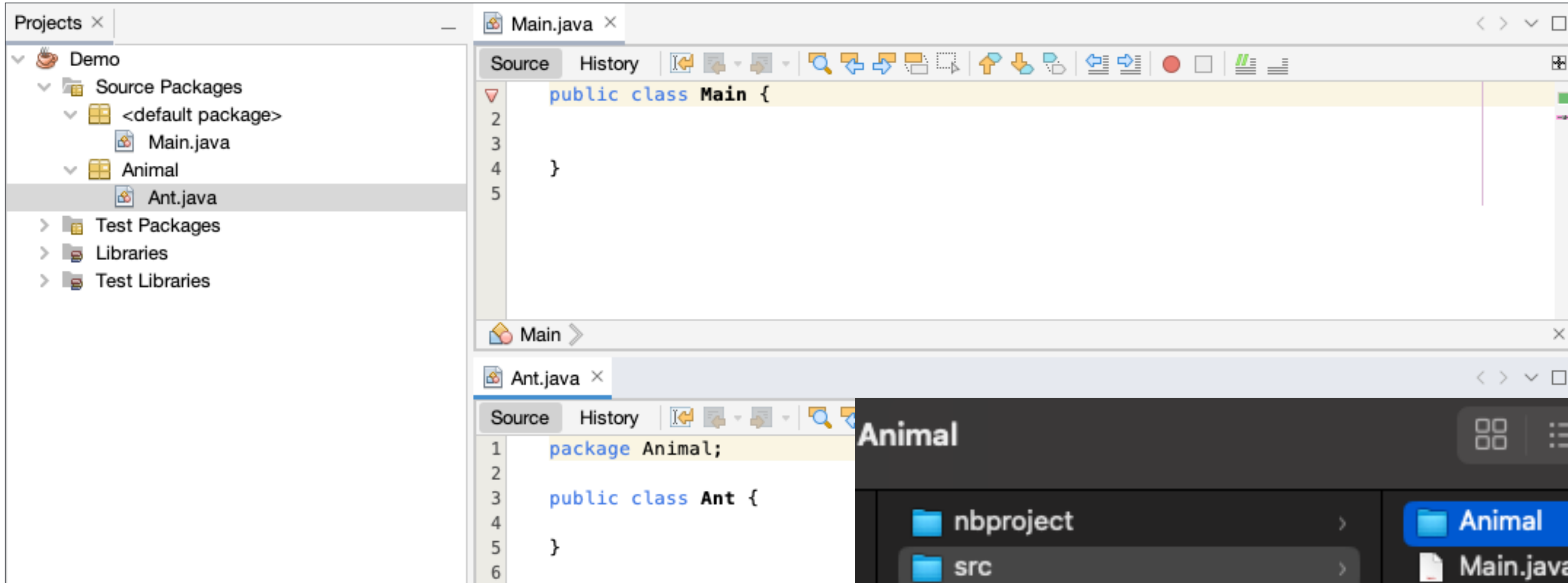
รูปแบบโปรแกรมภาษาจาวามีดังนี้

`package_declaration`

`import_declaration`

`class_declaration`

โครงสร้างโปรแกรมภาษาจาวา

คำสั่ง package

คำสั่ง **package** เป็นการระบุว่าคลาสอยู่ในแพ็คเกจใด โดยมีรูปแบบของคำสั่ง **package** ดังนี้

```
package <package_name>[<sub_package_name>;
```

ตัวอย่าง

```
package faculty.domain;
```

ซึ่งโปรแกรมภาษาจาวาหนึ่งโปรแกรมจะมีคำสั่ง **package** ได้เพียงคำสั่งเดียว โดยจะเป็นคำสั่งแรกของโปรแกรม และกรณีที่ไม่มีการสั่ง **package** คลาสจะถูกกำหนดไว้ในแพ็คเกจ **default**

คำสั่ง import

- ▶ คำสั่ง import เป็นการเรียกใช้คลาสในแพ็คเกจต่าง ๆ
- ▶ รูปแบบของคำสั่ง import

```
import <package_name>[.<sub_package_name>].<Class_name>
```

 - หรือ

```
import <package_name>[.<sub_package_name>].*;
```
- ▶ ตัวอย่าง

```
import faculty.reports.Report;
```

 - หรือ

```
import java.awt.*;
```
- ▶ คำสั่ง import จะอยู่ก่อนหน้าการประกาศคลาส
- ▶ โปรแกรมภาษาจาวาหนึ่งโปรแกรมสามารถมีคำสั่ง import ได้หลายคำสั่ง